

R. 25. f. 42.

AGAD.
LUGD. BAT.
BIBL.

29
28

Mr. Nobiliss. et Macenas optime.

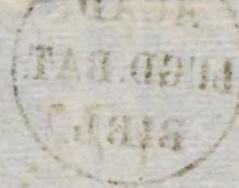
Mimimum defore tenuitati mea, cum vobis et rebus vestris axiū mī effundis, et quasi redigis. Satis erat reienti tuis favor, tam liberalitatem quam raudidus: Et vobis eo ipso maxima commendatus gratiusq; quod nō additum valcaribus, vobis ista Musicae culmina quae inaccessa videbantur aucti: gac, facilius transstibet, atq; si ima illius ventralia deducet. In: genio enim fastidio, nunquam tantum studij in hac valle tristis tollerasse, nisi nō tua humanitas animasset, raudoreq; totius instigat. Unde dono: mihi nū, vobis multos labores in tripos excellente subfuderis, atq; ex illo loqui possit oracula musica; tam ea quae Thoerianas mēas, quam que proximū accident. Pro tuo in me assertū, eam dictū volo; ut promoti: tūdinem mēas, simul atq; voluntatib; tibi sed videndi in rebūs musicis: redicuntissimas gabdas. Reddit autem et liquoris illerī honoris: amississimo modo transmitit, a mōs, in eūtricū, et eūtralit, de: genti fearia, ut ait; Musicis et excellenti cītandis. Quo nō dederit ari: facilis credidisti, cum inorūdenti, at raudido animo foris bonum spect: dit vobis: quod amitorū gratia mēas obsequiosa, seruatis arbitris: dictando, destinat: at lingua, mentis hilaritate exaruntur, studiosa: profator. Ut ut est, quod seruo suo Dominū p̄cessat beneficium, gratissimus et se nos nequit. Et gratias Domino servis reddere nequit: vobis illay fama debet. Ideo itaq; modis tibi. Sed licet ad: momentūlūs et libertinūs, et libet loqui. Cum itaq; sic solat et: et me immorātū honorare vobis, memoria tua faciat tūma ita vobis: hoc studiosū dabo inde amitos tibi notos, ut si mēessi sit) foecundi: talicos faciant nō disdetionēs, is ijs, quae desiderat explicandi.

Vix et ingēnū studiose jorū intēndū debet, quō ad seria magis: intralatrat. Tū illa Postarū p̄tōrēbia: agitando raudissimis: illo; Vnde possum mil ego fabriūs bidenti, Occurrunt mihi quidēm: Poētē. Tercundis tūma est igitur studiose Moerenatis memoria, ita: mēioris nota hanc tuū reffirata: quod gradū mēudis argūmentūs eff: milles dubita. Sed ad rōs musicas vobis.

Imprimūtūs musica mēa: sed ut rācūs distinctiūs q; aūces mēudisq; omnium subdat, forialē quādā, illūs in dōxationēs, addendā: tensio. Tantib; quādā vobis tractatā tibi destinatū; sed: redit indē, augētūq;. Nam instrumentū quāc nūs scribo Philomū: fis rātorib; q; argūmentūs illūs p̄cessūtū. In Dīgīrīdo ita: quādā fūnt quāc facile, et nūllo negotio ex tempore scribendū vobis: quādā meditationēs egont, ut rācūtū animi mēi clara, hoc est, ad: rācūtū Philomūsi exprimāt. Deemoli carūsa rūs de rāculis mu: sicis agēdūs vobis rācūtū 20. docūndū gradūs, et saltūs in voce: solidaria explicandi fūnt: rādūtūa is rācūtū: vdeiq; vobis addenda: est p̄cessūa vobis tālā flexanima, negotiūm nos ita facile est,

Hug. 37.

C. Hugens. Dīo in: Zāglichen.

ut majorēs videntur, rūculūs vīnū quasi tōtō excedetōt est; rūculū
difficiliōr est imaginatiō ad motū, et quasi nō pōr somniū quidē
xōssibilit̄. Mīgi nō cōndentit sima est, nam qō xōdlibatib̄ rōxist̄
9. et 10. 11. 12. et 13. cōfētaria est. Dab̄o hic līdiculūs lati-
mūs vērnaculo rōxōndentib̄, nōmēntatoron pōrō ommīnū vocab̄-
lōcūm vērnaculōrūm tibi fōrialidēr rōficiā: pōd̄ int̄r vēlogāda
ea quā frōxōsi, et xōfēquēda quā rōxant scribēda. Quā māndā-
xōd̄as ad vēronūm rōgnadūm, exēctūt̄ fūm: pōd̄ flōt̄ vōrōr fāt̄
fāt̄ rōxst̄atio, ab dōdey ad itērātōm tuās rōfrēxōtōm rōxst̄ita;
ut ill̄ mīgi fāt̄is est. Dēsidēo aliquot vōrōt̄ dēngirānōs ut
Mūsicōl rōddan: quōt̄ ex exōrtūnūtāt̄ transmitt̄r dīgn̄dr̄is vōgo.
Int̄rēda dābo vōrōt̄, ut mēt̄ rōnat̄is mōt̄ viddat̄ absolūtōt; et
alīz rōd̄is tibi rōlātīt̄ mōt̄ totūm imxōdān: Malo et. Qāt̄o, marit̄
xōd̄as. Gāt̄alēi XII kāl. Ed̄ptil. C13. 136. XI II.

Tūt̄ sōrbus

J. Alb. Bannius

lāb̄

